

Armin
Göhringer
PAPER SKIN
& WOOD

Armin Göhringer
PAPER SKIN & WOOD

Muzeum Papiernictwa
w Dusznikach-Zdroju

DOLNY
ŚLĄSK

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
DOLNOŚLĄSKIEGO

Katalog wystawy Armina Göhringera *Paper skin and wood*
Muzeum Papiernictwa w Dusznikach-Zdroju, 21 czerwca – 25 września 2024

kurator wystawy: Emilia Dziewiecka

projekt i skład informatora: Krzysztof Jankowski

zdjęcia ze zbiorów artysty

zdjęcie na okładce: warsztat Armina Göhringera

wydawca: Muzeum Papiernictwa w Dusznikach-Zdroju, 2024

ISBN: 978-83-60990-76-6

Słowo wstępne

Wystawa *Paper skin and wood* prezentowana w dusznickim Muzeum Papiernictwa, daje publiczności w Polsce pierwszą okazję do zapoznania się z twórczością uznanego niemieckiego rzeźbiarza Armina Göhringera. Jego bogaty dorobek, ukształtowany na przestrzeni ostatnich czterdziestu lat, był dotąd wielokrotnie prezentowany na wystawach w Niemczech oraz innych krajach. Dwadzieścia wyselekcjonowanych przez Artystę prac z lat 1997–2019 doskonale oddaje charakter tej twórczości, naznaczonej fascynacją drewnem jako materiałem rzeźbiarskim, który z łatwością poddaje się woli twórcy.

Charakterystyczny dla prac Armina Göhringera jest brutalizm, przejawiający się już na etapie procesu twórczego – od kilku dekad podstawowym narzędziem pracy Artysty jest piła łańcuchowa. Dzieła sztuki powstałe przy użyciu tego narzędzia

silnie eksponują strukturę drewna oraz innych materiałów. Mają również wyrazisty przekaz. Sztuka ta nie niesie ze sobą konkretnego przesłania, lecz stanowi refleksję nad spotykaniem się skrajności, ekstremów, które posiadają potencjał do stworzenia harmonijnej całości. Wystawa obejmuje nie tylko rzeźby o zróżnicowanych gabarytach, lecz również prace ściennie. Obok drewna, jej ważnym motywem przewodnim jest papier ręcznie czerpany. Otula on prace Artysty na kształt skóry, jednocześnie chroniąc i uwypuklając wszelkie niuanse ich struktury.

Prace Armina Göhringera, rozpatrywane jako całość, stanowią refleksję nad równowagą rzeczy we współczesnym świecie, który tak często definiują rozpad i chaos.

Emilia Dziewiecka

FOT. W. SCHMIDT

Armin Göhringer

Jeden z najbardziej uznanych współczesnych rzeźbiarzy niemieckich, tworzący głównie w drewnie.

Urodził się w 1954 r. w Nordrach w Badenii-Wirtembergii. W latach 1976–82 studiował w Wyższej Szkole Sztuk Stosowanych (Hochschule für Gestaltung) w Offenbach am Main. Jego pierwsze rzeźby w drewnie powstały w połowie lat 80. XX w. Początkowo miały formę masywnych steli, lecz z biegiem czasu przyjmowały coraz bardziej filigranowe formy. Od 1990 r. zaczął tworzyć w autorskiej technice „nakładania warstw“, polegającej na pokrywaniu bloków drewna siecią wzajemnie przecinających się linii powstałych wskutek ciosania, tworząc w ten sposób struktury z motywem kratownicy. Głównym narzędziem pracy Artysty jest piła łańcuchowa, która pozwala nadać opracowywanym blokom drewna

wyraz ekspresji. W latach dziewięćdziesiątych XX w. powstały pierwsze prace, w których Artysta połączył drewno z innym materiałem – papierem ręcznie czerpanym. W swojej twórczości eksploruje on motyw wzajemnie spotykających się skrajności, ekstremów. Tworzy również wielkoformatowe rzeźby miejskie, eksponowane w przestrzeni publicznej.

Armin Göhringer jest laureatem licznych nagród artystycznych. Jego prace były dotąd prezentowane na ponad stu wystawach indywidualnych i zbiorowych w Niemczech, Austrii, Francji, Włoszech, Szwajcarii i Senegal. Mieszka w Zell am Harmersbach w górach Schwarzwald.

Wystawa „Paper Skin and Wood” w Muzeum Papiernictwa w Dusznikach-Zdroju to pierwsza prezentacja dorobku Artysty w Polsce.

bez tytułu, papier ręcznie
czerpany / pigment, 2002,
130 x 82 x 4 cm

bez tytułu, drewno opalane / papier
ręcznie czerpany, 2005, 67 x 16 cm

bez tytułu, drewno opalane / papier
ręcznie czerpany, 2009, 164 x 13 x 4 cm

bez tytułu, drewno opalane / papier ręcznie czerpany, 2003, 140 x 89 x 5 cm

bez tytułu, drewno opalane, 2011, 53 x 133 x 18 cm

bez tytułu, drewno opalane, 2004, 205 x 50 x 19 cm

bez tytułu, drewno opalane,
żelazo, 2019, 219 x 40 x 40 cm

bez tytułu, drewno
opalane, 1997, 108 x 42 x 32 cm

bez tytułu, drewno opalane / papier ręcznie czerpany, 2005, 134 x 80 x 7 cm

bez tytułu, drewno opalane,
2007, 60 x 24 x 5 cm

bez tytułu, papier ręcznie czerpany, 1996, 40 x 76 cm

bez tytułu, papier ręcznie czerpany, 2006, 40 x 49 cm

bez tytułu, papier ręcznie czerpany, 2012, 49 x 25 cm

Słowo od artysty

Fragment przemówienia wygłoszonego
w Związku Sztuki w Elzach (2024)

Od ponad 50 lat rysuję i maluję.

Od 40 lat znaczą kloce drewna piłą łańcuchową.

Od 30 lat kładę papier ręcznie czerpany na moje prace wykonane w drewnie, a od 10 lat tworzę „cut outs“, czyli nacięcia w papierze, malując poskładane fragmenty papieru akwarelami oraz wycinając nachodzące na siebie fragmenty.

Zawsze podążając za jedną linią, jednym określonym tematem twórczym (...) i od 20 lat wszystko „bez tytułu“.

Po ukończeniu studiów, zwróciłem się początkowo w stronę malarstwa, z coraz większą tendencją do abstrakcji.

Odkryłem dla swojej pracy rzeźbę i drewno.

Moim jedynym narzędziem pracy jest piła łańcuchowa. Przy jej pomocy można pracować szybko i precyzyjnie.

Po początkowej fascynacji abstrakcyjnymi formami figuratywnymi, zainteresowałem się tworzeniem rysunków mających postać żłobień w drewnie.

W 1985 pojawiły się „cięcia krzyżowe“. (...) Była to praca oparta o artystyczne sondowanie, gdzie znajdują się ekstrema, przeciwieństwa pionowych i poziomych linii. Centrum mojego zainteresowania nie były przy tym spolaryzowane struktury same w sobie, lecz ich wzajemne spotkanie podczas pracy twórczej oraz zjawiska zachodzące pomiędzy skrajnościami. Linia wertykalna – tradycyjny symbol łączności ziemi z niebem, metafora rozwoju i postępu, dążenia do tego, co pozytywne oraz do siły. Linia horyzontalna – symbol ciszy i spokoju, wzajemnego spotkania, jest jednocześnie dostępna, przebiega się, wpływa, utrudnia i jednocześnie przynosi stabilizację, zastrzega sobie formalne prawo do istnienia.

Nieco później powstały prace z użyciem papieru czerpanego. Negatywy, które nadają drewnu skórę, pokrywają je i kontynuują narrację. Materiał pokrywający drewno pozwala wejrzeć poza materialny kształt dzieła.

(...) Około 2002 r. rozpocząłem pracę z masywnymi kłocami drewna, zespolonymi ze sobą przy pomocy specjalnych łączników wewnątrz rzeźby.

Gdy wszystko na tym świecie jest ze sobą wzajemnie powiązane, a wiele rzeczy wydaje się kruchych i zagrożonych, istotne jest, aby nie stracić równowagi.

Rzeźby tworzą symulację, metaforę odczuwalnej rzeczywistości (...) za pośrednictwem drewna, które jest ciężkie, giętkie, kompaktowe i intensywne zapachowo, stanowiąc jednocześnie materiał znany i intuicyjnie zrozumiany przez każdego.

(...) Drewniane rzeźby, wyciosane najczęściej z pnia, tworzą kruche pojedyncze elementy, które zyskują silną pozycję dopiero jako całość.

Struktura drewna często ukazuje gęstą sieć pojedynczych, ale wzajemnie powiązanych ciosań, które tworzą całość, łączą się, trzymają i wzajemnie wzmacniają równowagę.

Sztuka, którą tworzę, zawdzięcza wiele nie tyle pięknu, co mojej indywidualnej potrzebie odnalezienia się w świecie. Aby to osiągnąć, JA próbuję odnaleźć w sztuce to, co definiuje NAS, próbuję zaprosić odbiorcę do świata moich form i myśli.

W tym niestabilnym czasie, pośród chaosu, a nawet upadku, priorytetem nie jest już uczynienie tego świata piękniejszym, lecz utrzymanie go oraz zrozumienie, jak ważna jest równowaga rzeczy.

Muzeum Papiernictwa mieści się w pochodzącym z XVI w. młynie papierniczym. To bezcenny zabytek techniki, pomnik historii. Pod względem architektonicznym budynek jest jednym z najciekawszych tego typu obiektów w Europie.

Tradycje czerpania papieru w Dusznikach-Zdroju obejmują ponad cztery stulecia. Pierwsza wzmianka o tutejszej papierni pochodzi z 1562 r., a dotyczy sprzedaży udziałów w czerpalni przez Ambrosiusa Teppera Nicolausowi Kretschmerowi.

Muzeum papiernictwa otwarto w 1968 r. Trzy lata później wprowadzono tu pokazową produkcję papieru czerpanego. Czerpalnia szybko stała się atrakcją przyciągającą każdego roku dziesiątki tysięcy turystów.

Muzealne wystawy prezentują historię papiernictwa, technologię przemysłu papierniczego w XIX–XX w. oraz dzieje polskiego pieniądza papierowego i sztukę papieru. W czerpalni można zobaczyć, jak w przeszłości wytwarzano papier. Wykonane dawną techniką arkusze nadają się do pisania i drukowania – powstają na nich wydawnictwa okolicznościowe, dyplomy, zaproszenia, wizytówki, a nawet książki bibliofilskie.

Każdy zwiedzający może wziąć udział w warsztatach czerpania papieru, a wykonane przez siebie arkusze otrzymuje na pamiątkę pobytu w Muzeum.

Dzięki unikatowej architekturze budynku papierni, ciekawym ekspozycjom oraz pokazowej produkcji papieru, dusznickie Muzeum zaliczane jest do największych atrakcji turystycznych, które warto poznać zwiedzając Polskę.

FOT. TOMASZ SZEWCZYK

57-340 DUSZNIKI-ZDRÓJ
ul. Kłodzka 42

tel. +48 748 627 400

biuro@muzpap.pl
muzeumpapiernictwa.pl
papieryczerpane.pl

Muzeum Papiernictwa
w Dusznikach-Zdroju

**DOLNY
ŚLĄSK**

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
DOLNOŚLĄSKIEGO

ISBN 978-83-60990-76-6